

Et si sensibilibus priora sunt corpora non sensibilia, eadem ratione superficieiibus etiam, quæ in solidis immobilibus sunt, priores sunt eæ, quæ per se ipsas existant. Quare aliæ sunt hæc tum superficies, tum lineæ, ab iis, quæ simul cum separatis solidis sunt: hæc nanque simul cum mathematicis solidis, illæ verò eis priores sunt. Rursus illarum superficierum lineæ erunt, quibus priores alias oportebit eadem ratione lineas, punctaque esse: & eorum, quæ in prioribus lineis, alia puncta priora, quibus non erunt amplius alia priora. At absurda fanè coaceruatio fit. Accidit nanque solida quidem, vnica præter sensibilia esse: superficies verò triplices, præter sensibiles, illæ scilicet præter sensibiles, quæ in mathematicis sunt solidis, quæque præter eas, quæ in his sunt: lineæ autem quadruplices, puncta autem quinquapla. Quare circa qualia horum, mathematicæ scientiæ erunt? non etenim circa superficies, lineas, & puncta, quæ in immobili solido sunt: quandoquidem semper scientia circa priora est. Eadem ratio de numeris quoque: præter enim quælibet puncta, aliæ vnitates erunt, ac præter quælibet entia sensibilia: deinde præter intelligibilia, quare numerorum mathematicorum infinita genera erunt. Item, quonam modo quæ in dubitationibus enumerauimus, solueri possunt? Etenim ea, circa quæ Astrologia est, simili modo præter sensibilia sunt, ac circa quæ Geometria. Esse verò cælum, & partes eius, quonam modo possibile est, aut aliud quodcunq; motum habens? Similiter autem perspectiua, & harmonicæ obiecta erit. Erit nanque vox & visus præter sensibilia & particularia. Quare patet quòd alij sensus etiam aliæque sensibilia sunt. Cur enim magis illa, quàm ista? Quòd si hæc sunt, animalia quoque erunt, si quidem & sensus. Item quædam à mathematicis vnuerfaliæ præter has substantias scribuntur: erit igitur hæc quoque alia quædam substantia separata, ac media inter ideas, ac media, quæ nec numerus, nec puncta, nec magnitudo, nec tempus sit. Quòd si hoc impossibile est, constat quoque illa impossibile esse à sensibilibus separata. Et omnino contrarium, tum vero, tum ei, quod existimari solitū est, accidit. Si quis ita esse mathematica ponat, vt quasdam naturas separatas, necesse profectò est, propterea quidem, quòd ita se habeant, priores sensibilibus magnitudinibus esse,

A καὶ ἐπὶ τῶν αἰδητῶν θεωρεῖται σὺν μαθηματικῶν αἰδητῶν, τὰ αὐτῶν λόγῳ καὶ τῶν ὀπτικῶν: ἴσθ' ἐν τοῖς ἀκινήτοις στερεοῖς τὰ αὐτὰ καὶ τὰ αὐτῶν ὡς ἐπὶ ταῦτα ὀπτικῶν καὶ γραμμῶν ἅμα ἐν τοῖς στερεοῖς τοῖς κενωμένοις. τὰ μὲν γὰρ ἅμα τοῖς μαθηματικῶν στερεοῖς, τὰ δὲ θεωρεῖται τῶν μαθηματικῶν στερεῶν. πάλιν τῶν αὐτῶν τῶν ὀπτικῶν ἵσονται γραμμῶν τῶν θεωρεῖται διήσθησ' ἐπὶ τῶν γραμμῶν καὶ σημῶν ἔστι, διὰ τὸν αὐτὸν λόγον. καὶ τούτων ἐν ταῖς θεωρίαις γραμμῶν, ἐπὶ τῶν θεωρεῖται σημῶν ἵσονται ἢ ἐπὶ τῶν θεωρεῖται ἢ ἀποπύσ τε διήσθησ' ἢ σῶρευσις. συμβαίνει γὰρ στερεὰ μὲν μοναχὰ παρὰ τὰ αἰδητῶν, ὀπτικῶν ἢ περιτὰ παρὰ τὰ αἰδητῶν, τὰ τε παρὰ τὰ αἰδητῶν, καὶ τὰ ἐν τοῖς μαθηματικῶν στερεοῖς, καὶ παρὰ τὰ ἐν τοῖς. γραμμῶν ἢ περιτῶν, σημῶν ἢ περιτῶν. ὡς περὶ ποῖα ἀπὸ ὀπτικῶν ἵσονται καὶ μαθηματικῶν τούτων; οὐ γὰρ διήσθησ' τὰ ἐν τῶν στερεῶν τῶν ἀκινήτων ἐπίπεδα καὶ γραμμῶν καὶ σημῶν. αἶψα γὰρ περὶ τὰ θεωρεῖται ἢ ὀπτικῶν δὲ αὐτὸς λόγος καὶ περὶ τῶν ἀπὸ μὲν, καὶ παρὰ ἑκάστου γὰρ τῶν σημῶν, ἕτερα ἵσονται μοναχὰς, καὶ παρὰ ἑκάστου τὰ ὄντα αἰδητῶν εἶτα τὰ νοητῶν ὡς ἐστὶν γλῶσσαι περὶ τῶν μαθηματικῶν ἀπὸ μὲν, ἢ πρὸς ἀπὸ τοῦ D ἐν τοῖς ἀκινήτοις ἐπιπέδοις, πῶς ἐν δὲ καὶ λυεῖται περὶ αὐτῶν ἢ ἀπὸ τοῦ ὅτι, μοίως ὅτι περὶ τὰ αἰδητῶν, καὶ περὶ αὐτῶν ἢ γεωμετρίας. ἔστι δὲ οὐρανὸν καὶ τὰ μέρη αὐτοῦ, πῶς διωατῶν, ἢ δὴ οὐρανοῦ ἔχον κίνησιν; μοίως ἢ καὶ τὰ ὀπτικῶν, καὶ τὰ ἀκινήτων. ἔστιν γὰρ φωνὴ τε καὶ ὄψις παρὰ τὰ αἰδητῶν, καὶ τὰ καὶ ἕτερα. ὡς δὴλοι ὅτι καὶ αἱ δὴλαι αἰδητῶν, καὶ τὰ δὴλαι αἰδητῶν. τί γὰρ μέλλον τὰδε ἢ τὰδε; εἰ δὲ ταῦτα, καὶ ζωὰ ἵσονται, εἴσθ' καὶ αἰδητῶν. ἔπ' ἡ γὰρ φωνὴ εἶνα καὶ δόλου ὑπὸ τῶν μαθηματικῶν παρὰ ταύτας τὰς οὐσίας. ἔστιν ἔν καὶ αὐτῆ περὶ δὴλαι οὐσία μεταξὺ κενωμένοις τῶν ἰδέων καὶ τῶν μεταξὺ, ἢ πῶς οὕτε ἀπὸ μὲν ὅτι, οὕτε σημῶν, οὕτε μέγεθος, οὕτε χρόνος. εἰ δὲ τῶν ἀδωμάτων, δὴλοι ὅτι καὶ καὶ κίνησις ἀδωμάτων ἔστι κενωμένοις τῶν αἰδητῶν. ὅπως ἢ τῶν αὐτῶν συμβαίνει καὶ τῶν αἰδητῶν ὡς ὑπολαμβάνεται, εἰ περὶ διήσθησ' οὕτως ἔστι τὰ μαθηματικῶν, ὡς κενωμένοις πῶς φωνῶν. αἰάγκη γὰρ, διὰ τὸ μὲν οὕτως ἔστι αὐτῶν, θεωρεῖται ἔστι τῶν αἰδητῶν μεγάλων, καὶ ἢ ἄλλοι